

Yoksun

MEHMET RAYMAN

yoksun büyüttüm
üst üste açan çiçekleri
dalımı eğdiler yere

106

yoksunu
suskun kılanlar
çekilin geri
sürüklesin beni
ıpıl ıpıl akan dere

su yaprak
buradan geçen bulutların
ezgisi dağ yeli olacak

toprağın dönüşü
kuzey kutbuna doğru
su içimden ağmış derine

kül masalarını dinledikçe
doru atların yelesi devriliyor
gül yanığı ayın üstüne

dilimden başka
kimse tutulmadı bu aşka
yoksun büyüttüm
içimdeki çocuğu
yoksunum yazdan güze

yoksun günlere değin
iki yana açılan pencere
ben ona uygun
o biraz daha şirince